

۲۴۹۰۸۷۷

مطالعه و بررسی طرح و نقش قیروان شاهنامه

نویسنده:

فاطمه صادقی

آفتاب گیتی

موسسه انتشارات آفتاب گیتی

عنوان:	مطالعه و بررسی طرح و نقش دیو در شاهنامه
نویسنده:	فاطمه صادقی
ویراستار:	داریوش قدرتی دیزج
صفحه آرایی و تنظیم:	مریم طباطبائی
نشر و پخش:	موسسه انتشاراتی آفتاب گیتی
نوبت چاپ:	اول: ۱۴۰۳
شماره:	۱۰۰
چاپ:	پاسارگاد
قیمت:	۱۱۰۰۰۰ ریال
شابک:	۹۷۸-۶۲۲-۳۱۴-۵۹۲-۶

عنوان: مطالعه و بررسی طرح و نقش دیو در شاهنامه

نویسنده: فاطمه صادقی

ویراستار: داریوش قدرتی دیزج

صفحه آرایی و تنظیم: مریم طباطبائی

نشر و پخش: موسسه انتشاراتی آفتاب گیتی

نوبت چاپ: اول: ۱۴۰۳

شماره:

چاپ:

قیمت:

شابک:

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

آدرس: تهران - فرودگاه مهر آباد - مجموعه تفریحی و فرهنگی هما

نشر و پخش همراه: ۰۹۱۲۲۳۴۲۲۶۲ - ۰۹۱۶۶۹۶۹۸۳۷

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۶	چکیده
۸	مقدمه
۱۰	فصل دوم (ادبیات و پیشینه)
۱۱	شاہنامه
۱۳	۱- شاہنامه و قصه‌های «دیوان»
۱۵	۲- تحلیل قصه‌ها
۱۵	تحلیل قصه خزرawan دیو
۲۱	خلاصه حرکت قصه
۲۷	رفتن کاووس به جنگ دیو سپید
۲۸	خوان هفتم
۲۸	نگاهی به نماد، اسطوره و حماسه
۲۸	نماد
۳۰	استوره
۳۲	حماسه
۳۲	ارتباط اسطوره و نماد
۳۳	ارتباط اسطوره و حماسه
۳۳	نگاهی به شالوده بخش اساطیری شاہنامه
۳۷	۱. شخصیت‌های نمادین
۴۱	۲. خواب‌های نمادین
۴۱	خواب سام

۴۲.....	خواب گودرز
۴۳.....	خواب پیران ویسه
۴۳.....	خواب سیاوش
۴۴.....	۳. موجودات موهوم اساطیری
۴۵.....	سیمرغ
۴۵.....	دیو سپید
۴۶.....	۴. نگاره نمادین درفش ها
۴۷.....	درفش کاووس
۴۸.....	درفش توس
۴۹.....	درفش افراسیاب
۵۰.....	درفش گودرز
۵۱.....	درفش رستم
۵۲.....	درفش گرازه
۵۳.....	درفش فریبرز
۵۴.....	درفش فرhad
۵۵.....	درفش شیدوش
۵۶.....	درفش ریونیز
۵۷.....	درفش گیو
۵۸.....	درفش بیژن
۵۹.....	درفش نستوه
۶۰.....	درفش بهرام
۶۰.....	۵. فر و مظاهر نمادین آن در شاهنامه
۶۱.....	سحر وجادو در در لغت:
۶۲.....	تاریخچه جادو گری:

جادو و جادو گری در شاهنامه:		56
با ظهور ضحاک:		57
داستان نبرد سپاه ایران و دیوهای مازندران در شاهنامه فردوسی		64
نبرد سپاه ایران و دیوهای مازندران برپایه منظومه کوش نامه		68
نبرد سپاه ایران و دیوهای مازندران برپایه منظومه شیرنگ نامه		69
نبرد سپاه ایران و دیوهای مازندران برپایه شهریارنامه		73
نبرد سپاه ایران و دیوهای مازندران برپایه بروزونامه جدید		78
پیشنه موضع		81
نقد و بررسی		82
فصل سوم(پاسخ به سوالات)		85
پاسخ به سوالات:		86
فصل چهارم نتایج		89
مقدمه		90
محدو دیت ها		91
منابع و مأخذ		92

چکیده

مطالعه و بررسی طرح و نقش دیو در شاهنامه فردوسی موضوع این تحقیق است که در اهداف این پژوهه به این چند مورد می‌رسیم که مطالعه طرح نقش دیوها در شاهنامه فردوسی تثیین و شناسایی دیو در داستان افراسیاب شناسایی و مطالعه علت استفاده کردن شخصیت دیو در داستان های نویسنده جزء اهداف این پژوهه اند و به چند سوال پژوهشی آن که میتوان اشاره کرد، آیا دیوهای نام بردۀ شده در زمان نویسنده وجود داشته اند؟ آیا داستانهای بیان شده واقعی است؟ اگر واقعی است تا چه اندازه اغراق شده اند؟... این‌ها جزء تعدادی از اهداف و سوالات این تحقیق اند و روش تحقیق این پژوهه تاریخی است و شیوه گردآوری اطلاعات آن به صورت کتابخانه‌ای و مستندات و متن خوانی است. از عناوین فصول آن می‌توان به تحلیل قصه‌ها، کاووس و دیو سپید، نگاهی به نماد و اسطوره، شالوده بخش اساطیری، خواب‌های نمادین، سحر و جادو و دیو پری، دیو سپید و ... اشاره کرد.

از مهمترین نتایج این پژوهش باید به این موارد اشاره کرد که بر اساس مطالب و مستندات مشاهده شده و جمع آوری شده می‌توان گفت که فصمهای شاهنامه که برخی از آنها شفاهای زبان به زبان گشته تا به فردوسی رسیده است گنجینه عظیمی از اعتقادات و داورها و آداب قوم ایرانی است و بر اساس این مطالب به این نتیجه رسیدیم که دیوها وجود داشته اند اما نه به این صورت و معنی که در حال حاضر در دسترس و در اذهان مردم است. بلکه آن‌ها اقوام و گروهی بودند که به دلیل تفاوت فاحش آن‌ها با بقیه مردم در پوشش صورت هیکل و اندام به آنها لقب دیو داده بودند و به این نتیجه می‌رسیم که دیوهای گفته شده از زبان فردوسی در داستان‌ها تنها برای ترس و وحشت مردم نبوده اند و تنها خطرات آنها بیان نشده و فردوسی در جاهایی دیو را بجهه اهربیمن می‌داند و آن را با صفت سیاهی متصنف کرده و در جاهایی دیوها در جنگ با انسان‌ها هستند و در جاهایی به کمک بعضی پادشاهان آمدند و زبان‌های بسیاری به آنها یاد دادند و در قسمت‌هایی دیوها بت پرست بیان شده اند و غیره.

مقدمه

شاهنامه اثر حکیم ابوالقاسم فردوسی طوسی حماسه‌ای منظوم و در برگیرنده نزدیک به ۵۰,۰۰۰ بیت و یکی از بزرگترین و برجسته‌ترین سروده‌های حماسی جهان است که سرایشش دست آورده است کم ۳۰ سال کار پیوسته این سخن سرای نام دار ایرانی است.

موضوع این شاهکار ادبی افسانه‌ها و تاریخ ایران از آغاز تا حمله اعراب به ایران در سده هفدهم میلادی است که در ۴ دودمان پادشاهی پیشدادیان کیانیان اشکانیان و ساسانیان گنجانده می‌شود. هنگامی که زبان دانش و ادبیات در ایران زبان عربی بود، فردوسی با سرودن شاهنامه و با ویژگی‌های هدفمندی که داشت زبان پارسی را زنده و پایدار کرد. یکی از بنمایه‌هایی که فردوسی برای سرودن شاهنامه از آن استفاده کرد شاهنامه ابو منصوری بود. شاهنامه نفوذ بسیاری در جهت گری فرهنگ فارسی و نیز بازتاب‌های شکوهمندی در ادبیات جهان داشته است و شاعران بزرگی مانند گوته و ویکتور هوگو از آن بعنیکی یاد کرده‌اند. (ویکی‌پدیا)

شاهنامه فردوسی از جمله آثاری است که در آن داستان‌ها و داستان واره‌های فراوانی دیده می‌شود و از جمله داستان‌های آن داستان هایی است که در آن دیوان از نقش ورزان اصلی هستند. (روحانی عنایتی، ۹۰، ۱۵)

حال به توضیحی کلی درباره موجود دیو می‌پردازیم.

دیو در پیش از اسلام در فرهنگ ایرانی رایج بود که بعد از ورود اسلام به ایران تغییر کرد و جای خود را به کلمه جن داد.

و دیوان همواره عامل مخل زندگی آدمی و نافی ارزش‌های بشری به شمار می‌آمدند و شناخت دیوان یکی از بیادهای دین پژوهی و اسطوره‌شناسی ایرانی است. (برزگ خالقی، ۸۳)

واژه دیو در معانی مختلفی آمده است: ۱-شیطان ابلیس اهریمن ۲-صورت وهمی غول یعنی موجود افسانه‌ای که او را با قدری بلند هیکلی مهیب و درشت تصور کند ۳-عفریت جن نام یکی از ارباب انواعی بود که تمام قوم آریایی آن را می‌پرستیدند. و هم اکنون هندوها معتقد به رب النوعی هستند که آن را در آسمان می‌دانند و خدای اکبر می‌دانند و نام آن معبود خیالی دیوان است. در آین زرتشت تعداد دیو‌ها بسیار است از جمله: دیو مرگ دیو خشم دیو تاریکی و....

ولی از میان آنها هفت دیو از جمله اهریمن از اهمیت بالایی بخوردار است زیرا در مقابل هفت تن از امشاسپندان قرار می‌گیرد ایرانیان قدیم بومیان فلات ایران را که زشت بودند دیو می‌نامیدند بعضی برآئند که این دیوان ملت‌های غیرآریایی بودند که کم کم مغلوب نزد آریایی‌ها شدند. احتمالاً دیوان اشخاص قوی هیکل و شجاعی بودند که در ایام قدیم در مازندران اقامت داشتند و این که دیوان را اشخاصی با شاخ و دم نوشته اند ظاهراً به این دلیل بوده که مردم طبرستان اغلب پوستین به تن می‌کردند و هنوز از بافن و دوختن خبری نداشتند. (برزگر خالقی، ۸۳)

ماجرای دیوان در شاهنامه از داستان سیامک آغاز می‌شود همانطور که در ادبیاتی از فردوسی که برای سیامک گفته بر می‌آید، فردوسی دیو را پچه اهریمن می‌داند چنانچه در بیت زیر به آن اشاره می‌کند:

برآویخت با پور آهرمنا

سیامک بیامد بر هنه تنا

و در جای دیگر همین دیو با صفت سیاهی متصنف شده و نام آن فروزان است و در باقی داستان‌های شاهنامه در جاهایی دیوان در جنگ ایرانیان هستند در جایی دیگر به کمک بعضی هاشان زیان فراوانی یاد می‌دادند و بعضی از آنها بسته پرسندند و غیره....